

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 93. Turcici Imperatoris Filii trucidati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

§. XCIII.

Turcici Imperatoris Filii trucidati.

Thuan. hist.
l. 12.

Sleidan l. 25.
p. 936.

Belcar.
comm. l. 26.
num. 40.

Hoc anno in Oriente, cum duo Solimani Filii essent extincti, ac supremus Vezirius Imperatoris indignationem incurrisset, ingentes suscitabantur tumultus; quippe Mustapha ex Solimani Filiis natu major, formæ elegantia, ingenii acie, atque animi fortitudine cunctas Ottomanici generis soboles longa retro serie antecellebat. Huic ex Circassa, seu Bosphorana concubina suscepto ejus Pater Magresiam, Amasianam Provinciam, necnon Carahemidam Mesopotamiæ ad Persicos fines sitam summo imperio gubernandam assignabat. Erant Mustaphæ plures fratres ætate licet minores, Selimus, Bajazethes, & Zeangires cognomine ac regibosus; qui omnes tres erant progeneri ex Roxolana Solimano nupta, cum autem hæc mulier Selimum filium suum natu majorem ad Imperii solium evehi ambiret, sollicitationibus, atque illecebris suis tam dextere summum Turcarum Sacerdotem ad sua pertrahebat studia, ut hic Sultanum Mustapham e medio tolli consentiret, quamvis ille Janissaris percarus, passim tanquam futurus Imperii successor haberetur. Eodem tempore hic idem unacum Matre sua

fua Carahemidæ in Mesopotamiæ fini- Sæcul. XVI.
 bus agebat, Solimani autem jussu mox A.C. 1553.
 inde profectus Patrem adibat: ast vix
 illius ingrediebatur tentorium, cum il-
 lico ab Eunuchis, & mutis comprehen-
 ditur, iniectoque laqueo misere stran-
 gulatur, cum falso accusatus esset, quod
 clam inito cum Persis foedere Patrem
 suum throno deturbare moliretur. Pa-
 trata hac cæde pariter Mustaphæ juve-
 nis Moderator capitur, ac securi per-
 cutitur. Attamen comperto Mustaphæ
 obitu tam ingens inter milites orieba-
 tur tumultus, ut plures furore incensi
 in mutuas cædes debacharentur, ac
 plusquam duo millia perirent. Soli-
 manus ut furiosos placaret, supremum
 Vezirium nomine Rustanum, cujus ma-
 chinatione Mustaphæ cædes patrata di-
 cebatur, sigillo adempto ab administra-
 tione removit, eidemque Achmetem
 Bassam suffecit, quamvis & ipse hac
 dignitate exiguo tempore frueretur.

Porro Mustaphæ necem brevi exci-
 piebat alia; quippe Solimanus Zean-
 girem tertio-genitum Roxolanæ filium
 in tentorium vocabat, qui etiam per-
 cepto Mustaphæ fratris sui, quem unice
 diligebat, adventu eundem complexu-
 rus accurrebat; cum vero illum in terra
 jacentem, atque occisum cerneret, adeo
 hujus spectaculi indignitate commove-
 batur,

*Leuncl.
 suppl. annal.
 Turc. Nata-
 lis l. 7.
 Belcar. l. 26.
 num. 41.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

batur, ut Patris immanitatem, ac sævitiam durioribus verbis incusaret, moxque pugione per viscera adacto in defuncti fratris sui cadaver irrueret. Geminatum hoc filiorum funus Solimanus tantopere deplorabat, ut facti turpitudinem obtekturus Zeangirem ex subitanea infirmitate decessisse spargeret, atque a Janissaris contra se seditionem concitari veritus sese Alepinæ urbi includeret. Verum transactis ibidem aliquot diebus cum exercitu suo per Syriam in Palæstinam descendit, cumque ab Hierosolymorum urbe quatuor dierum itinere abesset, rursus Alepum contendit, accepto nuntio, quod Persæ de utriusque filii morte certiores facti Amesianam Provinciam invasissent, atque omnia ferro, flammaque vastarent. Dum hæc gerebantur, interea quidam ex Solimani Cubiculariis summa celeritate ad Selimum in Caramania agentem contendebat, eidemque, cum imperii successio defuncto ejus fratre ad illum devolveretur, rem gratam se facturum ratus, Mustaphæ cædem nuntiabat: at eum Selimus nequaquam benigno dignatus aspectu tanquam funesti nuntii bajulum mox interfici jussit, eo quod tenero prorsus affectu Fratrem suum fuisset amplexus. Paulo post Solimanus pariter Machometem Mustaphæ filium circiter

citer quatuordecim annos natum truci-
 dari præcepit, ut Roxolanæ omnem
 spem augetet, qua filios suos Patri in
 imperio successuros sperabat.

Sæc. XVI.
 A. C. 1553.

Cum autem subditi Mustaphæ ad-
 dictissimi fuissent, ob ejus necem de Ro-
 xolana vindictam sumere decreverunt,
 ac Mustapham adhuc vivum esse spar-
 gebant, quam in rem quemdam juve-
 nem eidem corporis habitudine haud
 absimilem subornabant. Hoc suum con-
 silium manifestant Bajazeti, qui ex Ro-
 xolanæ filiis superstes excluso Selimo
 ad imperii solium adspirabat, ac pro-
 pterea horum fraudi lubenter annuit,
 selegitque ex suis mancipiis unum, qui
 tam facie, quam statura Mustaphæ si-
 milis, atque idcirco ad hujus astus exe-
 cutionem natus videbatur: Igitur emen-
 titus hic Princeps hoc anno Domini mil-
 lesimo quingentesimo quinquagesimo
 tertio nonnisi parvo comitatu stipatus
 discedit, sparso rumore, quod Patris
 sui iram declinaturus fugere cogeretur,
 cum is abs dubio (ut inquiebat) eum non
 minori ferocia interfectorus esset, ac jam
 olim Eunuchum, quem sui ipsius loco
 quondam ad Patrem suum miserat, ac
 Solimanus suum esse Filium crediderat,
 e medio sustulisset. Insuper ficti hujus
 Principis Ministri subdole veluti rem ad-
 modum secretam declarant, quod ju-
 venis,

venis,

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

venis, quem comitarentur, Sultani Filius esset, verum brevi ea res in vulgus spargebatur: unde milites, qui Mustaphæ nomen summo in honore habebant, eum veneraturi accurrunt, præcipue insolita ementiti hujus Principis magnificentia decepti. Re percepta quantocius Solimanus omnibus Provinciæ Prætoribus præcepit, ut hosce seditiosos comprehenderent: insuper ex suis Præfectis quemdam nomine Pertavium cum exercitus sui robore ablegavit, ut commentitium hunc Principem cæperet. Hic, utpote omnibus indigenis etiam militibus opem ferentibus, nullo ferme negotio hunc fraudis Architectum cepit, eumque Constantinopolim abduxit, ubi tormentorum acerbitate totam rei veritatem fateri compellebatur: nihilominus Solimanus duntaxat Bajazetem severa admodum objugatione plectebat, eoquod Roxolana ejus Mater Filio vitæ veniam a Marito impetrasset,

§. XCIV.

*Quatuor Cardinales a Julio III.
creati.*

*Ciaccon. in
vit. Pontif.
t. 3. p. 783.*

Exeunte hoc anno die vigesima secunda Decembris Julius III. Pontifex quatuor creabat Cardinales, quorum primus erat Petrus de Talavia de Arragonia natione